

SPLIT

DVA BOŽIČNA KONCERTA U SPLITU

Svima je poznato da božićni koncerti u svetištu Gospe od Zdravlja uživaju ugled i podršku mnoštva vjernika. Rezultat je to odlučnosti fra Stipice **Grgata** koji je uložio veliki trud u njihovo održavanje. Počeo je s idejom okupljanja najboljih splitskih župnih zborova oko zajedničkog božićnog koncerta. Nakon što su se interesi toga reprezentativnog skupa počeli dijeliti, a pojedinci odustajati, fra Stipica je odlučio promijeniti fizionomiju toga koncerta. Sličan projekt odlučio je ostvariti vlastitim snagama. U mjeri koliko su mu prilike dopuštale, s dozom razboritog opreza, u program spomenutog koncerta stao je postupno uvoditi *Dječji i Mješoviti zbor mladih župe Gospe od Zdravlja*. Sasvim opravdano, temeljne programske i umjetničke zadatke, i tada i danas, konstantno je povjeravao izraslom *Mješovitom zboru* istoimene župe. Međutim, fizionomiju toga dijela programa stalno je mijenjao i unapređivao, posebno od vremena kada je uz zbor postavio još i župni *Komorni orkestar*. U tim ranim počecima uloge su bile nesimetrično raspodijeljene. Sav teret je ipak pao na soliste i zbor, dok je orkestar samo pratio ili sudjelovao u dijelu zajedničkog programa. Prošle je godine (19. prosinca) došlo do izjednačavanja njihovih uloga u realizaciji *Božićnog oratorija* op. 12 C. Saint-Saensa. Bila je to zaključna i svakako najvrednija točka cjelovečernjeg koncerta, u čijoj su realizaciji sudjelovali afirmirani solisti: Elfriede **Smodlaka** (sopran), Branka **Papak** (alt) i Vinko **Maroević** (tenor), a uz njih nadareni Krešimir **Gabrilo** (tenor). U odnosu na ostale soliste Karmela **Gabrilo** (mezzo-sopran) imala je manje zahtjevnu ulogu. Pozitivne intencije cjelokupne izvedbe spretno su nadopunili još i instrumentalni solisti Dunja **Lučev** (harfa) i Dubravka **Geić** (violoncello), mada je među njima najveći teret pao na orguljašicu s. Zorislavu **Radić**. Mješoviti zbor je bio siguran i intonativno stabilan u svim svojim nastupima. Šteta je što je na trenutke bio neobuzdano ekspresivan, jer je dokazao da može fino plasirati tekst i stvoriti pravi ugođaj kod smanjenih dinamičkih vrijednosti. Komorni orkestar je na najbolji način, smireno i bez povišenih strasti, slijedio liniju razvitka cjelokupne interpretacije u punom suglasju sa zahtjevima fra Stipice Grgata. U uvodnom dijelu programa raspjevani i razigrani *Dječji zbor* izveo je s oduševljenjem poznati musical *Poklon pastira* M. Nardellija. Za njima je slijedio *Mješoviti zbor mladih* koji broji više od 70 članova. Vedre boje njihovih nošnji, uz to iskrenost i spontanost njihova izričaja u svemu su podupirali ugođaj božićne topline i radosti. Spomenutim zborovima ravnao je agilni fra Stipica Grgat uz pouzdanu asistenciju s. Zorislave Radić za orguljama.

Drugi božićni koncert, onaj u *Splitskom kazalištu* (22. prosinca 1999.), sadržavao je sve bitne odlike spektakla. U osnovnim obrisima njegova dramaturgija je u mnogome nalikovala velikom završetku nogometnog natjecanja. Nakon prošlogodišnje sameliminacije, ove godine su ansambli splitskog HNK-a ušli na scenu ispunjeni samopouzdanjem i pobjedničkim žarom. I kao što se u našoj nogometnoj praksi nedavno dogodilo, za višu razinu natjecanja trebalo je izvesti retuš, promijeniti strategiju i stratega. S dolaskom talijanskog internacionalca Riccarda **Capassa** na čelo splitske momčadi, izgledalo je da su stvoreni preduvjeti za podvig. Prema naptucima novoga vođe, svi su redovi odjednom živnuli, redale su se tehničke bravure, sitni vezovi i maštoviti

potezi s izazovnim učinkom. U prvom poluvremenu iskusni strateg je posegnuo za prokušanim strateškim receptima u duhu bogate talijanske baštine, a na način Gioacchima Rossinija i Giuseppea Verdija. Nakon furioznog početka u maniri temperamentalnog *Seviljskog brijača*, trebalo je smiriti vatreni tempo igre. Da bi to postigao, sugestivni Riccardo Capasso posegao je za meditativnom uvertirom, a zatim preludijem za IV. čin *Traviate*. U izmijenjenom ritmu računao je da će iznijeti na površinu sve fine i suptilne nijanse koje se podrazumijevaju kod maštovite i fluidne igre. Dakako, nakon svega što su demonstrirali, trebalo je ponovno unijeti u igru više živosti, što je ostvareno kroz dotjeranu i plansku izvedbu uvertire *Moć sudbine*.

Uvidjevši da stil Verdija predstavlja dobitnu kombinaciju Caposso je odlučio uporabiti neka njegova rana ostvarenja. Za početak drugoga poluvremena odabrao je ulomke iz opere *Nabucco*. U trenutku kada je ocijenio da treba pojačati dramaturšku napetost, uveo je na scenu zbor, ali se nipošto nije htio odreći usluga svirača, koji su do tada slikovito tumačili njegove umjetničke vizije. S izvedbom *Zbora Židova* dostigao je potpunu i rafiniranu kulminaciju. Međutim, ni tada dirigent stvari nije prepustio slučaju, nego je unosio nove strateške promjene, koje su stalno pojačavale dinamiku i izričajnu amplitudu homogene ekipe. Odnosi se to na stilski osmišljen i precizno izveden *Intermezzo* iz opere *Cavalleria rusticana* P. Mascagnija. Za završnicu je odabrao zbor *Alleluia* iz Mesije G. F. Händela, koji nije krasila neka posebna izričajna snaga. Loša dikcija i pretjerana gorljivost nekolicine zanesenih "solista" u zboru svakako je kvarila opći dojam. I pored nepotrebnih nesavršenosti izgledalo je da smo na domaku izričajnog trijumfa.

Međutim, netko se dosjetio i promijenio pravila natjecanja: uveo je produžetak, a s njim i novu strategiju i stratega. Na scenu je stupio novi dirigent, koji je sa sobom donio novi program djelovanja. Od tada se sve izokrenulo, kola su krenula nizbrdo, počeli su pljuštati autogolovi! Uništena je iluzija jedne skladne izvedbe, koja podrijetlom i izborom sadržaja nije bila u srodstvu s ugođajem božićnog koncerta. U cjelini gledano, to je bila anticipacija Novogodišnjeg koncerta koji nitko nije ni tražio ni očekivao navedenog nadnevka. Da se ne iznevjere nadanja publike ili da se ipak po nečemu program dovede u svezu s naslovom koncerta, novi je dirigent sa sobom donio četiri pučka božićna napjeva. Izbor je bio siromašan, obrade problematične, a izvedba neumjerena u svojoj žestini. To je izmijenilo opći ugođaj. Sve je postalo jalovo i isprazno. Bio je to zapravo slabša završetka jedne zrele koncertne izvedbe koju je dugo vodio, ali na sreću nije zaključio inače inventivni i sugestivni dirigent Riccardo Capasso.

Miljenko Grgić

BOŽIČNI SUSRET PJEVAČA

U župnoj crkvi u Kaštel-Gomilici održan je 26. prosinca peti božićni susret crkvenih pjevačkih zborova. Nastupili su, s po tri skladbe domaćih i stranih autora, zborovi iz župe Kaštel-Sučurac pod ravnanjem Ante **Jerkunice**, Kaštel-Stari s voditeljem prof. Vladanom **Vuletinom**, te zbor župe domaćina Kaštel-Gomilica i Kaštel-Kambelovac pod ravnanjem sestre Mirte **Lišnić**. Svetostjepanski koncert održava se svake godine u drugoj župi. Iz godine u godinu vidan je napredak, kako u kvaliteti pjevanja i odazivu slušatelja, tako i u radosti božićnog druženja i upoznavanja. Želja je svih sudionika da se taj radosni božićni